

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 7C/35/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112210373
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlasta Ondrejková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4112210373.34

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Vlastou Ondrejkovou, v spore žalobkyne: J. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., T. 3, zastúpená Advokátska kancelária Milan Kukučka, s.r.o., so sídlom Nitra, Kmeťkova 9, IČO: 52 007 08, proti žalovanému: J. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, o náhradu škody, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 5.527,91 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2983,76 eura od 11.04.2012 do 15.03.2013 a zo sumy 5.527,91 eura od 16.03.2013 do zaplataenia, a to všetko do tridsiatich dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšku zamietla.

III. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z priznanej sumy.

IV. Štát má nárok na náhradu trov konania, ktoré platil v konaní, proti žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 26.3.2012 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplataenie sumy 2983,76 eura s úrokom z omeškania 9% ročne od 19.1.2012 do zaplataenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že trestným rozkazom Okresného súdu Nitra zo dňa 13.4.2011 sp. zn. 6T 36/2011-122 bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví žalobkyni, pričom predmetným trestným činom spôsobil žalobkyni poškodenie zdravia, konkrétne ľahké poranenia - pomliaždenie chrbta v driekovo-krížovej oblasti, ťažké poranenia - zlomeninu dolného konca pravej vretennej kosti s posunom kostných úlomkov a zlomeninu dolného konca ľavej vretennej kosti s posunom kostných úlomkov a zlomeniu dolného konca ľavej vretennej kosti s posunom kostných úlomkov s dobou liečenia a práceneschopnosťou v trvaní najmenej 9 týždňov. Dňa 18.1.2012 bol vypracovaný lekársky posudok na stanovenie hodnoty bolestného a hodnoty sťaženia spoločenského uplatnenia v súvislosti s poškodením zdravia stanovený nasledovný počet bodov: hodnotenie bolestného 150 bodov, hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia 110 bodov, spolu 260 bodov. Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia bola stanovená za 1 bod na sumu 14,46 eura. Celková výška spôsobenej škody v dôsledku poškodenia zdravia žalobkyne ublížením na zdraví tak predstavuje ku dňu 18.1.2012 sumu 2.978,76 eura. Okrem toho si uplatňuje aj náklady za vypracovanie lekárskeho posudku v sume 5 eur. Uviedla, že žalovaný odmieta spôsobenú škodu nahradiť a na výzvy jej právneho zástupcu nereaguje.

2. Žalovaný uviedol, že uznáva svoju povinnosť uhradiť žalobkyni škodu spôsobenú trestným činom, avšak nesúhlasí s jej výškou ani príslušenstvom. Zo strany žalobkyne nebol nikdy vyzvaný na uzatvorenie dohody podľa § 6 ods. 3 zákona č. 437/2004 Z.z., nebol ani raz vyzvaný na zaplataenie a ani kontaktovaný. Odmieta nárok žalobkyne, aby platil 9% ročný úrok z omeškania od 19.01.2012, keďže

sa nemohol dostať do omeškania s platením, pretože nebol vyzvaný. Odmieťa aj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Z trestného konania bolo zrejmé, že žalobkyňa bola pod vplyvom alkoholu, čiže je tu určitá forma spoluzavinenia a žalobkyňa mala v krvi vyše 1 promile alkoholu. Navyiac vznáša námietku premlčania, keďže je potrebné vychádzať z dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, ktorá bola v deň uplatnenia nároku žalobkyňou na súde, ktorá je dňa 24.03.2012 uplynutá.

3. Žalobkyňa zmenou návrhu zo dňa 15.03.2013, doručenou súdu dňa 15.03.2013, pripustenou na pojednávaní dňa 26.08.2014, sa domáhala, aby bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 8.045,65 eura, 9 % úrok z omeškania ročne zo sumy 2.983,76 eura od 19.01.2012 do 15.03.2013 a 9 % úrok z omeškania ročne zo sumy 8.045,65 eura od 16.03.2013 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, znalca, oboznámením sa listinnými dôkazmi a to: žaloba, Trestný rozkaz sp. zn. 6T/36/2011 - 122 zo dňa 13.4.2011, lekársky posudok o bolestnom a SSU zo dňa 18.1.2012, pokladničný príjmový doklad, vyjadrenie žalovaného zo dňa 14.5.2012, Znalecký posudok č. 7/2013 MUDr. T. R., vyjadrenie žalovaného k znaleckému posudku, vyjadrenie znalca, doplnok k Znaleckému posudku č. 7/2013 MUDr. R., vyjadrenie žalovaného k doplnku k Znaleckému posudku, vyjadrenie žalobkyne k doplnku k znaleckému posudku, Znalecký posudok č. 12/2015 MUDr. N., vyjadrenie žalobkyne k Znaleckému posudku zo dňa 20.5.2015, vyjadrenie žalovaného zo dňa 25.5.2015. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/36/2011 súd oboznámil najmä - zápisnica o výsluchu poškodeného zo dňa 15.2.2011, zápisnica o výsluchu obvineného, zápisnica o výsluchu svedkov Y., U., Y., F., U., znalecký posudok MUDr. N. č. 056/2010.

5. Okresný súd Nitra rozsudkom zo dňa 27.04.2016 sp. zn. 7C/35/2012-210 rozhodol vo veci samej tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 4020,30 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2983,76 eura od 11.4.2012 do 15.3.2013 a zo sumy 4020,30 eura od 27.8.2014 do zaplatenia, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Druhým výrokom súd žalobu vo zvyšku zamietol. Tretím výrokom rozhodol o trovách konania tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Štvrtým výrokom žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť trovy štátu vo výške 256,90 eura na účet tunajšieho súdu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Piatym výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť trovy štátu vo výške 186,90 eur na účet tunajšieho súdu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Šiestym výrokom súd zrušil uznesenie č.k. 7C/35/2012-154 zo dňa 16.1.2015 v časti uloženia povinnosti žalobkyne zložiť preddavok na trovy spojené s podaním znaleckého posudku v sume 50 eur. V dôsledku odvolania žalobkyne a žalovaného rozhodoval Krajský súd v Nitre ako odvolací súd, ktorý uznesením zo dňa 28.06.2017 sp. zn. 6Co/222/2016-246 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie okrem výroku o zrušení uznesenia zo dňa 16. 01. 2015 č. k. 7C/35/2012-154 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V zrušujúcom uznesení odvolací súd uviedol, že sa stotožňuje s názorom prvoinštančného súdu, že za situácie, keď poškodenie zdravia žalobkyne bolo spôsobené dňa 11. 07. 2010 a žalobkyňa podala žalobu o náhradu škody na súd už dňa 26. 03. 2012 z elementárnej logiky veci vyplýva, že námietka premlčania vznesená žalovaným, pokiaľ ide o touto žalobou uplatnený nárok vo výške 2.983,76 eura, nemôže byť premlčaný, keď nedošlo k uplynutiu 2-ročnej subjektívnej premlčacej lehoty. Iná situácia je však, pokiaľ ide o prevyšujúci návrh uplatnený žalobkyňou na súde dňa 15. 03. 2013. V tejto súvislosti súd prvej inštancie sa nestotožnil s námietkou premlčania žalovaného dôvodiac, že skutočnosť, že pôvodné obodovanie MUDr. F. nebolo správne, resp. bolo nedostatočne obodované neznamená, že žalobkyňa si neuplatnila včas svoj nárok na náhradu škody najmä, keď až v priebehu súdneho konania bolo znaleckým posudkom MUDr. R., PhD. zistené nedostatočné obodovanie zo strany všeobecného lekára MUDr. F. a poukázal tiež na konštatovanie znalca v jeho posudku, že k ukončeniu liečby žalobkyne došlo v apríli 2011, ktoré si osvojil. Takýto záver prvoinštančného súdu odvolací súd považoval nielen za predčasný, ale postrádajúci aj náležitú právnu argumentáciu vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného v tomto smere. I keď je pravdou, že znalec vo svojom znaleckom posudku konštatoval, že liečba žalobkyne trvala do apríla 2011, učinil tak bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia a stanovenia dňa, ku ktorému sa tak stalo, v zmysle vyššie predostretých teoretických východísk, ukončenie liečby, ale automaticky neznamená i ustálenie zdravotného stavu poškodeného, práve ktorá okolnosť je významná z hľadiska plynutia premlčacej doby. Navyiac táto konštatácia znalca je i v rozpore s lekárskej posudkom o bolestnom a SSU, kde všeobecný lekár uviedol ukončenie liečenia žalobkyne 01. 08. 2011. Bezpečné zistenie, kedy došlo k ustáleniu zdravotného stavu u žalobkyne je tak kľúčovou otázkou pre posúdenie námietky premlčania žalovaného, pričom bez náležitého zistenia týchto okolností tak nemožno prijať záver o dôvodnosti, resp. nedôvodnosti vznesenej námietky premlčania, a preto bude úlohou súdu prvej

inštancie v ďalšom konaní sa s ňou vysporiadať zákonu zodpovedajúcim spôsobom so zachovaním postupu podľa § 206, prípadne § 207 ods. 1 CSP, keďže otázka ustálenia zdravotného stavu žalobkyne je skutočnosťou, na ktorú treba odborné znalosti. Ďalej uviedol, že aj keď posudzovanie dôvodnosti žaloby žalobkyne prichádza do úvahy len po vyriešení (ne)-opodstatnenosti žalovaným vznesenej námietky premlčania, s ohľadom na zásadnú námietku oboch strán sporu, týkajúcu sa aplikácie ust. § 441 OZ na daný prípad, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že ust. § 441 OZ berie do úvahy účasť poškodeného na spôsobenej škode a pre takéto situácie predpokladá spôsoby riešenia; 1/ poškodený znáša celú škodu sám a 2/ poškodený znáša pomernú časť škody, ak svojim pričinením prispel k vzniku škody. Konanie poškodeného, ktorým prispel ku vzniku škody alebo k zväčšeniu jej rozsahu musí mať povahu protiprávneho konania, ktoré bolo príčinou vzniku škody alebo jej zväčšenia. Protiprávne konanie poškodeného spravidla spočíva v porušení generálnej prevencie podľa § 415 OZ. Podľa tohto ustanovenia je totiž každý povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Pokiaľ teda obe strany sporu namietajú neprimeranosť rozsahu, v akom súd prvej inštancie zohľadnil spoluvinu žalobkyne na vzniku škody (50 %) bude v ďalšom konaní potrebné vypořadať sa i s argumentáciou a zavinenie žalobkyne na vzniku škody hodnotiť i z týchto hľadísk. Okolnosť, že v trestnom konaní vo výroku o skutku je konštatované, že žalovaný žalobkyňu chytil za ruky a odsotil po predchádzajúcej slovnej hádke a potom, ako mu žalobkyňa dala facku na líce. To samo o sebe dáva predpoklad pre záver o tom, že sa žalobkyňa svojim konaním na vzniku škody na svojom zdraví spolupodieľala. S ohľadom na viazanosť súdu v občianskom sporovom konaní, rozhodnutím vydaným v trestnom konaní, je tak namieste, aby v danej veci bola riešená otázka spoluzodpovednosti žalobkyne na vzniku škody. Za tým účelom ale bude potrebné doplniť dokazovanie v intenciách návrhom strán sporu pre riadne zistenie celého priebehu incidentu medzi žalobkyňou a žalovaným. Dôkazné bremeno na preukázanie spoluzavinenia žalobkyne zaťažuje však žalovaného. Výrok trestného rozkazu totiž dáva odpoveď i na námietku žalovaného ohľadne príčinnej súvislosti jeho konania s poranením žalobkyne a to pomliaždením chrbta v drierovo-krížovej oblasti, keď uvedené poranenie je zistené ako následok protiprávneho konania žalovaného. V prípade, že žalovaný spochybňuje i znalcom obodované zranenia - tržná rana záhlavia a pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu ako dôsledok jeho protiprávneho konania, je to opätovne žalovaný, ktorého v tomto smere zaťažuje dôkazná povinnosť. Pre vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 písm. c/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP), v ktorom konaní je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP)

6. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti

7. Rešpektujúc rozhodnutie odvolacieho súdu a s prihliadnutím na novú právnu úpravu Civilného sporového poriadku, súd umožnil stranám sporu sa opätovne vyjadriť a navrhnúť doplnenie dokazovania. V tomto smere sa písomne a na pojednávaní vyjadrili právni zástupcovia oboch strán, bolo vykonané znalecké dokazovanie na návrh strán sporu a to na zodpovedanie otázky, kedy došlo k ustáleniu zdravotného stavu u žalobkyne pre možnosť objektívneho zistenia jednak bolestného a jednak sťaženia spoločenského uplatnenia.

8. Okresný súd Nitra tak po rozhodnutí odvolacieho súdu zabezpečil vyjadrenia oboch strán sporu a vykonal znalecké dokazovanie. Súd na pojednávaní dňa 19.09.2019, na ktorom spor strán sporu rozhodol a to v zmysle § 180 CSP v neprítomnosti žalobkyne a za účasti právneho zástupcu žalobkyne a žalovaného, oboznámil znalecký posudok č. 913766-02/19 MUDr. J. T., PhD.. Pokiaľ ide o ostatný obsah spisu, súd uvádza, že dokazovanie listín ich čítaním, čítaním ich častí alebo oboznámením o ich obsahu, ktoré tvoria obsah spisu podľa § 204 CSP na pojednávaní nevykonal, nakoľko listiny, ktoré tvorili prílohy podaní oboch sporových strán boli protistranám v priebehu konania doručované a právny zástupca žalobkyne a žalovaný, prítomní na pojednávaní dňa 19.09.2019 zhodne uviedli, že obsah spisu ako aj obsah pripojeného trestného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/36/2011 je im známy a nie je potrebné ich oboznamovať. Súd sa oboznámil s trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/36/2011 - 122 zo dňa 13.4.2011, lekárskeho posudkom o bolestnom a SSU zo dňa 18.1.2012, príjmovým pokladničným dokladom, Znaleckým posudkom č. 7/2013 MUDr. T. R., vyjadrením znalca, doplnkom k Znaleckému posudku č. 7/2013 MUDr. T. R., PhD., Znaleckým posudkom č. 12/2015 MUDr. N. N.. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/36/2011 sa súd oboznámil najmä so zápisnicou o výsluchu poškodeného zo dňa 15.2.2011, zápisnicou o výsluchu obvineného, zápisnicami o výsluchu svedkov Y., U., Y., F., U., znaleckým posudkom MUDr. N.. 056/2010.

9. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní dňa 17.01.2018 uviedla, že v súlade s rozhodnutím odvolacieho súdu navrhuje v konaní vykonať znalecké dokazovanie a to ustanovením znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, traumatológia a to na zodpovedania otázky, kedy došlo k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne pre možnosť objektívneho zistenia jednak bolestného a jednak sťaženia spoločenského uplatnenia, pričom po vypracovaní znaleckého posudku zväžia možnosť dohody, a ak nedôjde k dohode budú navrhnutí svedkovia na zistenie priebehu incidentu.

10. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 17.01.2018 uviedol, že s ohľadom na závery rozhodnutia odvolacieho súdu je potrebné vykonať znalecké dokazovanie a to ustanovením znalca navrhuje znalca z odboru zdravotníctvo odvetvie chirurgia traumatológia za účelom ustálenia zdravotného stavu a následne je tu možnosť dohody strán sporu.

11. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 19.09.2019 zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu, keďže základ ako aj výška nároku bola v konaní preukázaná znaleckými posudkami. V tomto smere došlo len k istým korekciám. Z posledného znaleckého posudku jednoznačne vyplýva skutočnosť, kedy došlo k ustáleniu zdravotného stavu, preto nárok žalobkyne premlčaný nie je, k čomu malo dôjsť v mesiaci apríl 2011. V tomto prípade nemožno aplikovať spoluzavinenie žalobkyne, ktorá neporušila žiadnu právnu povinnosť. Ohľadne skutku boli vypočítané strany sporu, jednak v tomto konaní, ako aj v trestnom konaní. Nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

12. Žalovaný na pojednávaní dňa 19.09.2019 uviedol, že žije riadny život, pracuje, stará sa o dieťa. Je ochotný zaplatiť, avšak nie takú čiastku ako požaduje žalobkyňa. Pôvodne žalovala nižšiu sumu, pričom v priebehu konania došlo k jej navýšeniu štvornásobne. Boli tam zahrnuté zdravotné problémy, ktoré nesúviseli s incidentom. Nesúhlasí s tým, prizná si chybu, vybuchol, avšak odmieta platiť takú vysokú sumu. Nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

13. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový a právny stav: Dňa 11. 07. 2010 bola žalobkyňi spôsobená škoda na zdraví, za ktorú v zmysle § 420 ods. 1 OZ zodpovedá žalovaný. Zodpovednosť žalovaného je preukázateľne daná na základe Trestného rozkazu Okresného súdu Nitra zo dňa 13. 04. 2011 č. k. 6T/36/2011-122, ktorým bol uznaný vinným, že dňa 11. 07. 2010 v popoludňajších hodinách v Obci Drážovce pri Nitre v miestnom pohostinstve "U Bardiho" po predchádzajúcej slovnej hádke a potom, ako mu žalobkyňa dala facku na líce, túto chytil za ruky a odsotil, následkom čoho spadla na zem, pričom žalobkyňa utrpela ľahké poranenie - pomliaždenie chrbta v driekovo-krížovej oblasti a ťažké poranenia - zlomeninu dolného konca pravej a ľavej vretennej kosti s posunom kostných úlomkov s dobou liečenia a práceneschopnosťou v trvaní najmenej 9 týždňov a teda inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 123 ods. 3 písm. i) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 160 eur a v prípade, že by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 14. 05. 2011.

14. Z lekárskeho posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia zo dňa 18.1.2012 MUDr. R. F. vyplýva, že žalobkyňi vzniklo poškodenie na zdraví so začiatkom liečenia 11.7.2010 a s ukončením liečenia do 1.8.2011. Ako diagnóza bola uvedená: položka 144d. zlomenina vretennej kosti s posunom, liečená operáciou, vľavo a vpravo, spolu 150 bodov. Hodnotenie SSU - položka 351a, obmedzenie pohyblivosti zápästia, vľavo 50 bodov, vpravo 60 bodov, spolu 110 bodov. Žalobkyňa dňa 18.01.2012 uhradila MUDr. F. sumu 5 eur.

15. Zo znaleckého posudku č. 7/2013 MUDr. T. R. PhD. zo dňa 19.11.2012 vyplýva: u žalobkyňi celková hodnota bolestného pozostáva z dvoch položiek: bolestné zo samotného úrazu a bolestné z extrakcií / operačného odstránenia/ kovového materiálu.

Bolestné zo samotného úrazu: por. č. 2 tržná rana záhlavia 5b, por. č. 3 pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu 5b, por. č. 103/d pomliaždenie driekovej chrbtice 10b, por. č. 147/d zlomenia pravej vretennej kosti operovaná 75b. U žalobkyne vznikli komplikácie liečby Sudeckov sy. a podľa § 9/5b platnej vyhlášky znalec zvyšuje o 1 ..37,5 b ....112,5b, por. č. 147/d zlomenina ľavej vretennej kosti operovaná 75b. U

navrhovateľky vznikli komplikácie liečby Sudeckov sy. a podľa § 9/5/b platnej vyhlášky znalec zvyšuje o 1....37,5 b .... 112,5 b, spolu 245 b.

Bolestné z extrakcií kovového materiálu: por. č. 238 odstránenie kovového materiálu z ľavého zápästia z malých rán 10b, por. č. 239 odstránenie kovovej dlažky z pravého zápästia z rany väčšej ako 5 cm 35 b, spolu 45 b. Celková hodnota bolestného predstavuje súčet bodového hodnotenia pre bolesť zo samotného úrazu a bolestného z extrakcií kovového materiálu čo je suma 245 b + 45 b = 290 b.

Sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne bolo obodované nasledovne: por. č. 351/a obmedzenie pohyblivosti ľavého zápästia ľahkého stupňa 50b, por. č. 351/c obmedzenie pohyblivosti pravého zápästia ťažkého stupňa 200 b, spolu 250 b. Hodnota jedného bodu v čase úrazu bola 14,89 eura.

16. Z doplnku ku znaleckému posudku č. 7/2013 MUDr. T. R. PhD. zo dňa 2.6.2014 vyplýva: Rozdiely bodového hodnotenia bolestného lekárskeho posudku MUDr. F. a znaleckého posudku MUDr. R. PHD. vznikli na základe týchto faktov:

1/ MUDr. F. neobodoval vo svojom lekárskom posudku tieto zranenia žalobkyne: tržná rana záhlavia, pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu, pomliaždenie driekovej chrbtice, súhrnný rozdiel za tieto zranenia činí 20b.

2/ MUDr. F. sa nezaoberal vo svojom lekárskom posudku s tým faktom, že zlomeniny oboch vretenných kostí v oblasti zápästia boli komplikované Sudeckovým /algoneurodystrofickým/ syndrómom. Táto komplikácia si vyžiadala bolestivejší spôsob liečby ako u rovnakých nekomplikovaných zranení, čo si vyžaduje podľa § 9/5/b vyhlášky č. 437/2004 navýšenie bolestného v oboch položkách zlomením vretenných kostí o 1 - čo je 2 x 37,5 b. Súhrnný rozdiel za obodovanie týchto zranení činí 75 b.

3/ MUDr. F. neobodoval odstránenie kovového materiálu z tela žalobkyne, čím vznikol v tejto položke rozdiel 45 b.

Sťaženie spoločenského uplatnenia sa dá vyhodnotiť len na základe dôkladného vyšetrenia pacienta, resp. v tomto prípade žalobkyne. Súdny znalec dňa 09.01.2013 osobne vyšetril žalobkyňu a zistil ľahké obmedzenie pohyblivosti ľavého zápästia a ťažké obmedzenie pohyblivosti pravého zápästia. Na základe tohto vyšetrenia obodoval sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne.

Rozdiely bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia lekárskeho posudku MUDr. F. a znaleckého posudku MUDr. R. PHD. vznikli na základe týchto faktov: MUDr. F. nevyšetril žalobkyňu a obodoval trvalé následky po oboch zlomeninách vretenných kostí ako ľahké obmedzenie pohyblivosti zápästia, pričom v skutočnosti žalobkyňa mala ťažké obmedzenie pohyblivosti pravého zápästia. Tým došlo k výraznému bodovému rozdielu medzi ním vypracovaným lekárskeým posudkom a znaleckým posudkom MUDr. R..

17. Podľa znaleckého posudku č. 012/2015 MUDr. N. N. zo dňa 29.1.2015 bola zistená v krvi J. X. prítomnosť alkoholu - 1,0464 promile, čo znamená ľahký stupeň opitosti J. X.. Ľahký stupeň opitosti charakterizuje už zjavné postihnutie psychických, senzorických a motorických funkcií. Narušenie motorickej sféry a rovnovážneho centra možno sledovať ako neobratnosť vo forme narušenia koordinácie drobných pohybov, čo sa prejavuje napríklad preliatím pohára, či pohybovou dyskoordináciou pri zasúvaní kľúča do zámky. Chôdza postihnutej osoby môže byť taktiež neobvyklá, niekedy s miernou stranovou lateralizáciou či postojovou instabilitou.

Či mohol mať zistený stupeň opitosti u žalobkyne vplyv na vzniknuté zranenia? Pri zohľadnení prirodzenej ľudskej individuality je nevyhnutné konštatovať, že nie je celkom objektívne ustáliť orientačný stupeň alkoholického ovplyvnenia človeka iba na základe detegovanej koncentrácie alkoholu v krvi. Poranenie, ktoré utrpela žalobkyňa - zlomenia dolného konca pravej i ľavej vretennej kosti s posunom kostných úlomkov bola spôsobená vonkajším mechanickým násilím tupého charakteru, ktoré pôsobilo na natiahnutú končatinu, teda na oblasť dlane, najpravdepodobnejšie nepriamym mechanizmom pasívnym pádom na dlaň, pri natiahnutej hornej končatine a na vznik predmetných poranení mohol mať vplyv aj stupeň ovplyvnenia alkoholu /ľahký stupeň opitosti/ a z toho vyplývajúca možnosť poruchy koordinácie pohybov a motoriky s možnou poruchou chôdze.

18. Podľa znaleckého posudku č. 913766-02/19 MUDr. J. T., PhD., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, ustanoveného súdom za účelom posúdenia, kedy došlo k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne pre možnosť objektívneho zistenia jednak bolestného a jednak sťaženia spoločenského uplatnenia, z posudkovej časti vyplýva, že z údajov zo zdravotnej dokumentácie a spisovom materiáli vyplýva, že dňa 11.07.2010 v čase medzi 17.00-18.00 hod. v obci Dražovce pri Nitre v miestnom pohostinstve „U Bardiho“ došlo k fyzickému napadnutiu, pri ktorom žalobkyňa utrpela zdokumentované poranenia: tržná rana v záhlaví veľkosti 2 mm s opuchom okolitých tkanív,

pomliaždenie chrbtice v driekovo-krížovej oblasti, trieštivá zlomenina dolného konca ľavej vretennej kosti zasahujúca do zápästného kĺbu s posunom úlomkov liečená operáciou, trieštivá zlomenina dolného konca pravej vretennej kosti zasahujúca do zápästného kĺbu s posunom úlomkov liečená operáciou.

Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že podľa znenia § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, lekársky posudok s bodovým hodnotením sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený. Ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia je to spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví. Znalec na základe spisového materiálu a po štúdiu zdravotnej dokumentácie týkajúcej sa priebehu liečby poranení poškodenej žalobkyne zo dňa 11.07.2010 konštatoval, že k ustáleniu zdravotného stavu došlo v období apríl 2011, keď je posledný dostupný zdravotný záznam označený s dátumom 19.04.2011, po tomto dátume neboli v dostupnej zdravotnej dokumentácii zaznamenané žiadne zásadné zmeny jej zdravotného stavu. Z hľadiska posúdenia sťaženia spoločenského uplatnenia je možné ako dobu, kedy bolo možné vykonať hodnotenie trvalých následkov označiť termín júl 2011.

Okrem toho znalec v záveroch uviedol nezrovnalosti pri štúdiu spisového materiálu:

1/Dňa 18.01.2012 vypracoval znalecký posudok pre bodové hodnotenie bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia MUDr. R. F., ktorý je všeobecný lekár pre dospelých a tak ako uviedol znalec MUDr. T. R., PhD., v znaleckom posudku č. 46/2014, lekársky posudok MUDr. R. F. je neúplný, obvodný lekár nezohľadnil komplikáciu hojenia zlomenín poškodenej - Sudeckov Syndróm a taktiež nezohľadnil obmedzenie pohyblivosti oboch zápästných kĺbov.

2/Dňa 20.09.2010 bol vypracovaný znalecký posudok č. 56/2010 znalcom MUDr. N. N., ktorého úlohou bolo popísať mechanizmus vzniku poranení poškodenej, stanoviť dobu liečenia a PN a určiť obmedzenia v bežnom spôsobe života a vyjadriť sa k charakteru poranení a priebehu liečby. MUDr. N. je znalcom z odboru zdravotníctvo, odvetvie súdne lekárstvo - tofikológia, alkoholológia, sérohmeatológia, vyjadrenie k takémuto typu otázok mu podľa odvetvia jeho činnosti neprináleží.

3/Dňa 02.06.2014 bol vypracovaný znalecký posudok MUDr. T. R., PhD. č. 46/2014 ako doplnok už vypracovaného znaleckého posudku 7/2013, úlohou ktorého bolo zdôvodniť rozdiely v bodovom hodnotení bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia, pričom v bodovom hodnotení pre odškodnenie za bolesť je nesprávne uvedené bodové hodnotenie za extrakciu kovového materiálu s počtom bodov 45. Odstránenie kovového materiálu z miesta zlomenín po zhojení zlomenín sa považuje za výkon, ktorý bolo možné predpokladať, ide o operáciu, ktorá sa spravidla vykonáva po všetkých alebo po väčšine operáciách zlomenín. Podľa znenia § 3 ods. 4 zákona č. 37/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia sa teda tento operačný výkon považuje za predpokladaný a neprináleží mu ďalšie bodové hodnotenie.

4/Dňa 29.01.2015 bol vypracovaný znalecký posudok č. 12/2015 znalcom MUDr. N. N., úlohou ktorého bolo určiť hladinu alkoholu v krvi žalobkyne v čase prijatia do nemocnice, aká metóda bola pre výpočet hladiny v krvi použitá, čím sa vyznačuje stupeň opitosti poškodenej a či zistený stupeň opitosti mohol mať vplyv na vzniknuté poranenia, ktorý úloha už správne prináleží znalcovi z odboru zdravotníctvo a odvetvie súdne lekárstvo - toxikológia, alkoholológia, sérohmeatológia.

19. Podľa § 415 OZ každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

20. Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

21. Pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia (§ 444 OZ).

22. Podľa § 441 OZ ak bola škoda spôsobená i zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

23. V § 420 OZ je tak upravená všeobecná zodpovednosť fyzickej a právnickej osoby za spôsobenú škodu, ktorá vychádza zo zásady zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením akejkoľvek právnej povinnosti. Občiansky zákonník však nevymedzuje pojem bolesť a pojem sťaženie spoločenského uplatnenia, ani to, v akom rozsahu a na základe čoho sa tieto práva priznávajú. Podmienky priznania poskytovania náhrady za bolesť a náhrady za SSU, vydávanie lekárskeho posudku o bolestnom a SSU a jeho náležitosti ako i zásady na hodnotenie bolesti a zásady na hodnotenie SSU ustanovuje zák. č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01. 08. 2005.

24. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z. z. bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo a musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov (§ 3 ods. 1 zákona). Poskytuje sa na základe lekárskeho posudku podľa sadzieb bodového hodnotenia za bolesť ustanovených v prílohe č. 1 v I. a III. časti (§ 3 ods. 2 zákona).

25. Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. ak sa po skončení liečenia vykoná v súvislosti s poškodením na zdraví operačný výkon, ktorý sa pôvodne nepredpokladal, poškodený má nárok na ďalšiu náhradu za bolesť ako za poškodenie na zdraví, s ktorým možno tento operačný výkon z hľadiska bolesti najlepšie porovnať.

26. Podľa 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.

27. Zákon č. 437/2004 Z. z. za sťaženie spoločenského uplatnenia označuje stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (§ 2 ods. 2 zákona). Aj náhrada za SSU sa poskytuje jednorazovo a musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti a to na základe lekárskeho posudku s tým, že sadzby bodového hodnotenia za SSU sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti (§ 4 ods. 1, 2 zákona).

28. Lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky, zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov (§ 7 ods. 1 zákona). Lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený a ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví (§ 8 ods. 4 zákona). Podľa § 7 ods. 6 zákona, ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu poškodení, ako i fyzická alebo právnická osoba, ktorá za poškodenie na zdraví zodpovedá alebo poskytovateľ náhrady, ak im poškodený dá súhlas, požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu. Ustanovenie § 9 a § 10 následne upravuje zásady na hodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, podľa ktorých posudzujúci lekár hodnotí bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia podľa sadzieb ustanovených v prílohe č. 1 v I. - IV. časti s tým, že pri určovaní bodového hodnotenia bolesti sa hodnotí akútna fáza a sťaženia spoločenského uplatnenia sa hodnotí závažnosť poškodenia na zdraví a predpokladaný vývoj následkov a bodové hodnotenie bolesti môže posudzujúci lekár zvýšiť až o polovicu za podmienok v zákone stanovených a za sťaženie spoločenského uplatnenia môže posudzujúci lekár primerane zvýšiť až na dvojnásobok vzhľadom na obmedzenie alebo stratu možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktorú mal vo veku, v ktorom utrpel poškodenie na zdraví. Ust. § 5 zák. č. 437/2004 Z.z. určuje výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Zakotvuje, že pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (ods. 1) a určuje sa sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor (ods. 2) s tým, že Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka (ods. 4).

29. V zmysle § 100 ods. 1 OZ sa právo premlčí, ak sa nevykoná v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101-110 OZ). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Podľa § 106 ods. 1 OZ sa právo na náhradu škody premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Podľa § 106 ods. 2

OZ sa právo na náhradu škody najneskoršie premlčí za 3 roky a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za 10 rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

30. V konaní nebolo sporu o tom, že dňa 11. 07. 2010 bola žalobkyni spôsobená škoda na zdraví, za ktorú v zmysle § 420 ods. 1 OZ zodpovedá žalovaný. Zodpovednosť žalovaného je preukázateľne daná na základe trestného rozkazu Okresného súdu Nitra zo dňa 13. 04. 2011 č. k. 6T/36/2011-122, ktorým bol uznaný vinným, že dňa 11. 07. 2010 v popoludňajších hodinách v Obci Drážovce pri Nitre v miestnom pohostinstve "U Bardiho" po predchádzajúcej slovnej hádke a potom, ako mu žalobkyňa dala facku na líce, túto chytil za ruky a odsotil, následkom čoho spadla na zem, pričom žalobkyňa utrpela ľahké poranenie - pomliaždenie chrbta v driekovo-križovej oblasti a ťažké poranenia - zlomeninu dolného konca pravej a ľavej vretennej kosti s posunom kostných úlomkov s dobou liečenia a práceneschopnosťou v trvaní najmenej 9 týždňov a teda inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ust. § 123 ods. 3 písm. i/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 160 eur a v prípade, že by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 14. 05. 2011. S ohľadom na viazanosť súdu o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľné podľa osobitného predpisu a o tom, kto ho spáchal v zmysle § 193 CSP je tak základ nároku na náhradu škody z ublíženia na zdraví uplatnený žalobkyňou v tomto spore nepochybne daný. V konečnom dôsledku i samotný žalovaný v konaní prezentoval názor, že si je vedomý toho, že zodpovedá za škodu na zdraví žalobkyne, ktorú zavinil svojím konaním a namietal len výšku požadovanej náhrady škody.

31. Žalobou si žalobkyňa uplatňovala náhradu škody pozostávajúcu z náhrady za bolesť v rozsahu 150 bodov a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 110 bodov pri hodnote jedného bodu vo výške 14,46 eura t.j. v celkovej výške 2.978,76 eura s príslušenstvom. Vychádzala pritom z lekárskeho posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia vyhotovenom MUDr. R. F., všeobecným lekárom pre dospelých dňa 18. 01. 2012. Podľa tohto lekárskeho posudku začiatok liečenia žalobkyne bol 11. 07. 2010, ukončenie liečenia 01. 08. 2011, z toho v ústavnej starostlivosti od 11. 07. do 14. 07. 2010 a hodnotenie bolestného bolo vykonané v rozsahu 150 bodov podľa položky č. 144d - za zlomeninu vretennej kosti s posunom vľavo aj vpravo a hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia bolo v rozsahu 110 bodov za položku č. 351a - obmedzenie pohyblivosti zápästia vľavo a vpravo. S ohľadom na námietky žalovaného spochybňujúce správnosť tohto lekárskeho posudku bol do konania pribratý znalec v odbore zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, traumatológia MUDr. T. R., PhD., ktorý bolestné hodnotil počtom bodov 290 a toto pozostávalo z bodov za bolestné zo samotného úrazu za položku č. 2 - tržná rana záhlavia 5 bodov, položku č. 3 - pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu, položku č. 103/d - pomliaždenie driekovej chrbtice 10 bodov, položku č. 147d - zlomeninu pravej a ľavej vretennej kosti operovanú a zvýšenú pre komplikácie liečby Sudeckov sy. o 1-icu a teda každá po 112,05 bodov a bolestného za extrakcii (operačného odstránenia) kovového materiálu a to: za položku č. 238 - odstránenie kovového materiálu z ľavého zápästia z malých rán 10 bodov a položku č. 239 - odstránenie kovovej dlažky z pravého zápästia z rany väčšej ako 5 cm 35 bodov. V prípade sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne toto stanovil v počte bodov 250 za položku č. 351/a - obmedzenie pohyblivosti ľavého zápästia ľahkého stupňa 50 bodov a položku č. 351/c - obmedzenie pohyblivosti pravého zápästia ťažkého stupňa 200 bodov. Na základe výsledkov uvedeného znaleckého posudku následne žalobkyňa písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 15. 03. 2013 žalobný návrh upravila na sumu 8.045,60 eura s príslušenstvom, ktorú zmenu žaloby súd pripustil uznesením zo dňa 26. 08. 2014.

32. S ohľadom na námietku premlčania vznesenú žalovaným, sa súd ako s predbežnou otázkou zaoberal dôvodnosťou vznesenej námietky premlčania. V tomto smere na návrh strán sporu a v súlade s pokynmi odvolacieho súdu bol v konaní ustanovený znalec MUDr. J. T., PhD., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, za účelom posúdenia, kedy došlo k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne pre možnosť objektívneho zistenia jednak bolestného a jednak sťaženia spoločenského uplatnenia. Zo záverov znaleckého posudku č. 913766-02/19 zo 12.03.2019 vyplýva, že znalec na základe spisového materiálu a po štúdiu zdravotnej dokumentácie týkajúcej sa priebehu liečby poranení poškodenej žalobkyne zo dňa 11.07.2010 konštatoval, že k ustáleniu zdravotného stavu došlo v období apríl 2011, keď je posledný dostupný zdravotný záznam označený s dátumom 19.04.2011, po tomto dátume neboli v dostupnej zdravotnej dokumentácii zaznamenané žiadne zásadné zmeny jej zdravotného stavu. Z hľadiska posúdenia sťaženia spoločenského uplatnenia je možné ako dobu,

kedy bolo možné vykonať hodnotenie trvalých následkov označiť termín júl 2011. Súd s ohľadom na závery znaleckého posudku MUDr. J. T., PhD., dospel k záveru, že nárok žalobkyne nie je premlčaný, pretože k ustáleniu jej zdravotného stavu došlo v apríli 2011 s tým, že z hľadiska posúdenia sťaženia spoločenského uplatnenia bolo možné vykonať hodnotenie trvalých následkov v júli 2011. V danom prípade žalobkyňa podala na súd žalobu dňa 26.03.2012, ktorým dňom prestala plynúť premlčacia doba k uplatnenému nároku vo výške 2978,76 eura, a dňa 15.03.2013 bola súdu doručená zmena žaloby, v ktorej si žalobkyňa uplatnila sumu 8045,60 eura, t.j. nárok na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia rozšírila o sumu 5061,84 eura na základe znaleckého posudku MUDr. T. R., R., č. 7/2013 zo dňa 19.11.2012, ktorým dňom 15.03.2013 prestala plynúť premlčacia doba vo vzťahu k prevyšujúcemu návrhu uplatneného žalobkyňou. Žalobkyňa si v tomto prípade svoj nárok na bolestné a rovnako tak na sťaženie spoločenského uplatnenia uplatnila podaním žaloby na súde v rámci subjektívnej premlčacej doby a rovnako tak k rozšíreniu žaloby došlo v rámci subjektívnej premlčacej doby, ktorá v tomto prípade by uplynula pre náhradu za bolestné v apríli 2013 vo vzťahu k náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v júli 2013. Teda vo vzťahu k sume 2978,76 eura treba deň 26.02.2012 považovať za deň uplatnenia na súde a deň 15.03.2013 vo vzťahu k sume 5061,84 eura. S ohľadom na uvedené súd námietku premlčania vznesenú žalovaným nepovažoval za dôvodnú, pretože žalobkyňa si svoj nárok na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia uplatnila na súde v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty.

33. Súd sa v ďalšom zaoberal dôvodnosťou nároku žalobkyne, keď žalobou si žalobkyňa uplatňovala náhradu škody pozostávajúcu z náhrady za bolesť v rozsahu 150 bodov a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 110 bodov pri hodnote jedného bodu vo výške 14,46 eura t.j. v celkovej výške 2.978,76 eura s príslušenstvom, a to na základe lekárskeho posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia vyhotovenom MUDr. R. F., všeobecným lekárom pre dospelých, ktorý vykonal hodnotenie bolestného v rozsahu 150 bodov podľa položky č. 144d - za zlomeninu vretennej kosti s posunom vľavo aj vpravo a sťaženia spoločenského uplatnenia v rozsahu 110 bodov za položku č. 351a - obmedzenie pohyblivosti zápästia vľavo a vpravo. S ohľadom na námietky žalovaného spochybňujúce správnosť tohto lekárskeho posudku bol do konania pribratý znalec v odbore zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, traumatológia MUDr. T. R., PhD., ktorý bolestné hodnotil počtom bodov 290 a toto pozostávalo z bodov za bolestné zo samotného úrazu za položku č. 2 - trzná rana záhlavia 5 bodov, položku č. 3 - pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu, položku č. 103/d - pomliaždenie driekovej chrbtice 10 bodov, položku č. 147d - zlomeninu pravej a ľavej vretennej kosti operovaných a zvýšenú pre komplikácie liečby Sudeckov sy. o 1-icu a teda každá po 112,05 bodov a bolestného za extrakcii (operačného odstránenia) kovového materiálu a to: za položku č. 238 - odstránenie kovového materiálu z ľavého zápästia z malých rán 10 bodov a položku č. 239 - odstránenie kovovej dlažky z pravého zápästia z rany väčšej ako 5 cm 35 bodov. V prípade sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne toto stanovil v počte bodov 250 za položku č. 351/a - obmedzenie pohyblivosti ľavého zápästia ľahkého stupňa 50 bodov a položku č. 351/c - obmedzenie pohyblivosti pravého zápästia ťažkého stupňa 200 bodov, v dôsledku ktorého znaleckého posudku MUDr. R. PhD., žalobkyňa navýšila žalovanú sumu z pôvodných 2983,76 eura na sumu 8045,65 eura s tým, že počet bodov bolestného predstavuje 290 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia 250 bodov (540 bodov), a pri hodnote jedného bodu 14,89 eur je výsledná suma 8040,60 eur. Žalovaný namietal neoprávnené zvýšenie obodovania v rozsahu najmenej 90 bodov, ktoré znalec urobil pri zvýšení bodového hodnotenia o 1 za zlomeniny pravej a ľavej vretennej kosti v dôsledku Sudeckovho syndrómu (odvápnenie kostí), keďže podľa žalovaného nebolo preukázané, že by tento bol v priamej príčinnej súvislosti s jeho konaním. V tomto súd poukazuje na znalecký posudok MUDr. R. (čl. 46), kde uvádza: "Dňa 27.8.2010 boli odstránené Kirschnerové drôty z ľavého zápästia a od 6.9.2010 žalobkyňa rehabilitovala. Stav sa komplikoval Sudeckovým syndrómom (poúrazová komplikácia, pri ktorej dochádza k odvápneniu kostí a stuhnutiu tkanív ruky a zápästia)." Z uvedeného je zrejmé, že Sudeckov syndróm u žalobkyne vznikol práve v dôsledku zranení, ktoré žalobkyňa spôsobil žalovaný, keď znalec vyslovene uvádza, že je to poúrazová komplikácia. Namietané a obodované zranenia - trzná rana záhlavia a pomliaždenie driekovej chrbtice - znalec obodoval na základe zdravotnej dokumentácie zachytenej v čase spôsobenia úrazu, preto súd nemal pochybnosti o správnosti obodovania ani v tejto časti. V tomto smere znalec MUDr. R. vysvetlil rozdiely medzi pôvodným lekárskeým posudkom a jeho obodovaním a znaleckým posudkom č. 7/2013 a to v doplnku ku znaleckému posudku č. 7/2013. Rovnako tak znalec J. J. T. R. v jeho znaleckom posudku č. 913766-02/19 uviedol, že lekárske posudok MUDr. R. F. je neúplný, obvodný lekár nezohľadnil komplikáciu hojenia zlomenín poškodenej - Sudeckov Syndróm a takže nezohľadnil obmedzenie pohyblivosti oboch zápästných kĺbov. Zo záverov znaleckého posudku MUDr. T. PhD. vyplýva aj to, že dňa 02.06.2014 bol vypracovaný znalecký posudok MUDr. T. R., PhD. č. 46/2014

ako doplnok už vypracovaného znaleckého posudku 7/2013, úlohou ktorého bolo zdôvodniť rozdiely v bodovom hodnotení bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia, pričom v bodovom hodnotení pre odškodnenie za bolesť je nesprávne uvedené bodové hodnotenie za extrakciu kovového materiálu s počtom bodov 45. Znalec MUDr. T. PhD. konštatuje, že odstránenie kovového materiálu z miesta zlomenín po zhojení zlomenín sa považuje za výkon, ktorý bolo možné predpokladať, ide o operáciu, ktorá sa spravidla vykonáva po všetkých alebo po väčšine operáciách zlomenín. Podľa znenia § 3 ods. 4 zákona č. 37/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia sa teda tento operačný výkon považuje za predpokladaný a neprináleží mu ďalšie bodové hodnotenie (str. 9 znaleckého posudku, č.l. 327 spisu).

34. Súd s ohľadom na závery znaleckých posudkov MUDr. R. PhD. a MUDr. T. PhD., ustálil nárok žalobkyne v časti náhrady za bolestné dôvodný v rozsahu bodového ohodnotenia 245 bodov a to za nasledovné položky: položka 2. tržná rana záhlavia - 5 bodov, položka č. 3 pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu - 5 bodov, položka č. 103/d pomliaždenie driekovej chrbtice - 10 bodov, položka č. 147d - zlomenia pravej a ľavej vretennej kosti operovaných a zvýšenú pre komplikácie liečby Sudeckov sy. o 1-icu a teda každá po 112,05 bodov, t.j. spolu 225 bodov. S ohľadom na závery znalca MUDr. J. T., PhD. nebolo podľa názoru súdu možné priznať bolestné za položku 238 odstránenie kovového materiálu z ľavého zápästia z malých rán v počte bodov 10, a za položku 239 odstránenie kovovej dlažky z pravého zápästia z rany väčšej ako 5 cm v počte bodov 35, pretože odstránenie kovového materiálu z miesta zlomením po zhojení zlomenín sa považuje za výkon, ktorý by bolo možné predpokladať, ide o operáciu, ktorá sa spravidla vykonáva na všetkých alebo po väčšine operáciách zlomenín, a preto mu neprináleží ďalšie bodové ohodnotenie. Žalobkyni preto prináleží za bolestné náhrada v sume 3648,05 eura, t.j. 245 bodov x 14,89 eura = 3648,05 eura. Pokiaľ ide o nárok žalobkyne na sťaženie spoločenského uplatnenia, tento súd považoval za dôvodný v rozsahu 250 bodov, tak ako bol ustálený znaleckým posudkom MUDr. R., PhD. a to za nasledovné položky: položka 351/a obmedzenie pohyblivosti ľavého zápästia ľahkého stupňa v rozsahu 50 bodov, položka 351/c obmedzenie pohyblivosti pravého zápästia ťažkého stupňa v rozsahu 200 bodov. Žalobkyni tak prináleží za sťaženie spoločenského uplatnenia náhrada v sume 3722,50 eura, t.j. 250 bodov x 14,89 eura = 3722,50 eur. Spolu tak náhrada bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia predstavuje sumu 7370,55 eura (3648,05 + 3722,50 = 7370,55).

35. Vzhľadom na námietku žalovaného, aby súd zohľadnil spoluzavinenie žalobkyne na vzniknutej škode na jej zdraví v zmysle § 441 OZ, sa súd ďalej zaoberal prípadným spoluzavinením žalobkyne. Súd poukazuje na to, že § 441 OZ berie do úvahy účasť poškodeného na spôsobenej škode a pre takéto situácie predpokladá spôsoby riešenia; 1/ poškodený znáša celú škodu sám a 2/ poškodený znáša pomernú časť škody, ak svojim pričinením prispel k vzniku škody. K povahe § 441 OZ už bolo judikatúrou konštatované, že patrí k normám s relatívne neurčitou hypotézou, t.j. k normám, ktorých hypotéza nie je stanovená priamo právnym predpisom, a ktorá tak prenecháva súdu, aby podľa svojej úvahy v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy so širokého, vopred neobmedzeného okruhu okolností. Pri úvahe o pomernom rozdelení medzi škodcom a poškodením ide teda o určenie vzájomného vzťahu medzi konaním poškodeného a škodcom a o zváženie všetkých skutočností, ktoré prispeli ku vzniku škody. Posudzujú sa tak všetky príčiny, ktoré viedli ku vzniku škody a rovnako ako pri škodcovi, aj pri poškodenom treba prihliadať len na také jeho konanie, ktoré bolo aspoň jednou z príčin vzniku škody. Konečná úvaha o tom, nakoľko sa na škode podieľa sám poškodený, a teda v akom rozsahu znáša škodu závisí vždy od okolností konkrétneho prípadu, po porovnaní všetkých príčin vzniku škody ako na strane škodcu, tak aj na strane poškodeného. Konanie poškodeného, ktorým prispel ku vzniku škody alebo k zväčšeniu jej rozsahu musí mať povahu protiprávneho konania, ktoré bolo príčinou vzniku škody alebo jej zväčšenia. Protiprávne konanie poškodeného spravidla spočíva v porušení generálnej prevencie podľa § 415 OZ. Podľa tohto ustanovenia je totiž každý povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Toto ustanovenie tak ukladá každému povinnosť konať tak, aby vzhľadom na všetky okolnosti nedal príčinu ku vzniku škody na zdraví, na majetku a iných hodnotách. Žalovaný v konaní poukazoval na to, že žalobkyňa bola opitá, a preto aj bol vykonaný dôkaz znaleckým posudkom MUDr. N. N., ktorý mal zistiť množstvo alkoholu v krvi poškodenej (žalobkyne) ako aj vplyv stupňa opitosti na zranenie žalobkyne.

36. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/36/2011 a jeho trestného rozkazu sp. zn. 6T/36/2011- 122 zo dňa 13.4.2011, právoplatný dňa 14.5.2011 mal súd za preukázané, že žalovaný bol uznaný vinným z toho, že inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal na osobe vyššieho veku (prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1,2 písm. b/). V skutkovej vete trestného

rozkazu je okrem iného uvedené, že po predchádzajúcej slovnej hádke a potom ako mu poškodená J. X. dala facku na líce, túto chytil za ruky a odsotil, následkom čoho spadla a utrpela zranenia. Uvedené podľa názoru súdu dáva predpoklad pre záver o tom, že sa žalobkyňa svojim konaním na vzniku škody na svojom zdraví spolupodieľala. Rovnako tak z výpovedí svedkov vo vyšetrovacom spise vyplýva, že svedkovia Y. a Y. zhodne uvádzali, že počuli poškodenú X. (žalobkyňu) a jej brata ako špinavo nadávali na cigáňov, obaja boli pod vplyvom alkoholu. Potom do krčmy dorazil aj žalovaný, ktorý sa pýtal poškodenej prečo mu nadáva do cigáňov a ona mu na to dala facku. Ďalšia svedkyňa - výčapníčka F. uviedla, že keď prišiel do krčmy žalovaný (bolo zrejmé, že už predtým mali medzi sebou niečo), začal sa pýtať brata X., čo chcel a potom povedal poškodenej, aby sa do toho nemiešala, na čo mu poškodená dala facku a on ju trochu odstrčil do pfs, pričom ona spadla na zem na chrbát. Z výpovede žalovaného v trestnom konaní tiež vyplynulo, že už pred incidentom v krčme, on prechádzal autom a po ceste sa tackali poškodená s nejakým pánom, takmer mu vošli do jazdenej dráhy, preto zastal a oni mu začali vulgárne nadávať a ten pán mu kopol do auta. Žalobkyňa v rámci výpovede v trestnom konaní zase uviedla, že ani nevie prečo pri nich žalovaný autom zastavil, iba povedal, že za 10 min sa vráti. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný sa dopustil prečinu ublíženia na zdraví, teda že z nedbanlivosti inému spôsobil ľahkú ujmu na zdraví. Z dokazovania vykonaného v rámci trestného konania však nesporne vyplynulo aj to, že žalovaný bol k tomuto činu vyprovokovaný žalobkyňou tým, že mu ako prvá dala facku, prakticky ho ako prvá fyzicky napadla a následne žalovaný odvrátil jej útok tým, že ju od seba odstrčil, pričom v dôsledku tohto konania žalovaného, žalobkyňa padla na zem a boli jej spôsobené zranenia. Tiež z výpovedí svedkov v trestnom konaní vyplynulo, že poškodená sa vulgárne vyjadrovala na adresu cigáňov, a bolo zrejmé, že k potýčke došlo už na ceste, keď žalovaný viezol syna domov a za jeho prítomnosti nechcel situáciu riešiť. Je nesporné, že žalovaný sa dopustil protiprávneho konania, za ktoré bol aj odsúdený, avšak je tiež nesporné, že tohto konania sa dopustil aj zavineným konaním zo strany poškodenej, ktorej správanie nebolo adekvátne danej situácii, a to tým, že sa vulgárne vyjadrovala a tiež fyzicky napadla žalovaného ako prvá. Ďalšou skutočnosťou majúcou vplyv na mieru spoluzavinenia poškodenej bolo, že žalobkyňa bola pod vplyvom alkoholu. Z výpovedí svedkov, ale najmä zo znaleckého posudku č. 012/2015 MUDr. N. N. ďalej vyplynulo, že u žalobkyne bola zistená prítomnosť alkoholu - 1,0464 promile, t.j. ľahký stupeň opitosti. Znalec ďalej uviedol, že na vznik týchto poranení mohol mať vplyv aj stupeň ovplyvnenia alkoholu a z toho vyplývajúca možnosť poruchy koordinácie pohybov a motoriky s možnou poruchou chôdze. Aj ľahký stupeň opitosti charakterizuje už zjavné postihnutie psychických, senzorických a motorických funkcií. Súd preto dospel k záveru, že vplyv alkoholu v krvi žalobkyne mal zrejme dopad na rozsah jej zranení, pričom MUDr. N. už v trestnom konaní v znaleckom posudku uviedol, že " ak by bola menovaná J. X. v stave pod vplyvom alkoholu mohla by mať poruchy udržania rovnováhy, teda zníženú schopnosť udržania rovnováhy pod vplyvom alkoholu, už po fyzickom násilí malej intenzity pôsobiacom na menovanú." Uvedené potvrdzuje aj to, že žalovaný mal do žalobkyne len strčiť, resp. ju zľahka odsotiť, pričom žalobkyňa stratila rovnováhu a spadla na zem, na čo má nesporne vplyv aj množstvo požitého alkoholu.

37. S ohľadom na uvedené súd dospel k záveru, že žalobkyňa sa svojím správaním tesne pred vznikom škodovej udalosti a v jej priebehu vyššie popísaným spôsobom spolupodieľala na vzniku škody na jej zdraví dňa 11.07.2010, pričom žalobkyňa v tomto prípade porušila povinnosť generálnej prevencie v zmysle § 415 OZ, podľa ktorého ustanovenia je každý povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Toto ustanovenie tak ukladá každému povinnosť konať tak, aby vzhľadom na všetky okolnosti nedal príčinu ku vzniku škody na zdraví, na majetku a iných hodnotách. V danom prípade uvedené konanie žalobkyne predstavuje nesporne zavinenú spoluúčasť na vzniku škody, pričom v tomto prípade sa zavinenie preukázalo spôsobom správania sa poškodenej tesne pred vznikom škodovej udalosti a v jej priebehu spôsobom vyššie popísaným. Súd preto ustálil mieru spoluzavinenia žalobkyne, ktoré spôsobuje zníženie náhrady škody, ktorú jej je povinný zaplatiť žalovaný titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v celkovej sume 7370,55 eura, a to v rozsahu 25%, ktorú mieru spoluzavinenia žalobkyne považoval s ohľadom na okolnosti prípadu za primeranú. Čo sa týka rozsahu spoluzodpovednosti žalobkyne bolo rozhodujúce zistenie, ktoré okolnosti mali priamy zásadný a podstatný vplyv na vznik škody, a v akom rozsahu sa každý zo zúčastnených pravdepodobne podieľal na vzniku škody. Súd prijal právny záver, že rozhodujúcou skutočnosťou pri vzniku škody bolo hrubé porušenie povinnosti žalovaného, dôsledkom ktorého došlo k škode na zdraví žalobkyne, ktoré porušenie malo priamy a podstatný vplyv na vznik škody. Súd preto posúdil mieru spoluzodpovednosti žalobkyne na vzniku škody v rozsahu 25 % pretože z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že vznik škody podstatným spôsobom zaviniel žalovaný, ktorý z nedbanlivosti porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, keď žalobkyňu z

nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. Keďže rozhodujúcou a priamou príčinou vzniku škody na zdraví žalobkyne bolo konanie žalovaného, za ktoré bol právoplatne odsúdený, a preto je povinný uhradiť žalobkyni sumu 5527,91 eura, a to pri zohľadnení miery spoluzavinenia zo strany žalobkyne v rozsahu 25% zo sumy 7370,55 eura, čo predstavuje sumu 1842,64 eura, o ktorú je potrebné znížiť nárok žalobkyne na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorý bol dôvodný podľa názoru súdu v sume 7370,55 eura, t.j. $7370,55 - 1842,64 \text{ eura} = 5527,91 \text{ eura}$.

38. Pokiaľ ide o nárok žalobkyne na náhradu sumy 5 eur za vystavenie posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia lekárom MUDr. F., súd žalobu v tejto časti nepovažoval za dôvodnú. Súd vychádzal z toho, že podľa § 449 ods. 1 OZ, pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením, avšak súd tento poplatok nepovažoval za náklady spojené s liečením.

39. Žalobkyňa žiadala zaviazať žalovaného na zaplatenie 9 % úroku z omeškania ročne zo sumy 2.983,76 eura od 19.01.2012 do 15.03.2013 a 9 % úrok z omeškania ročne zo sumy 8.045,65 eura od 16.03.2013 do zaplatenia. Je nesporné, že žalovaný sa dostal s plnením do omeškania, avšak nemožno súhlasiť, že sa do omeškania dostal ešte pred podaním žaloby, keď žalobkyňa nevedela preukázať, že by žalovaného nejakým spôsobom vyzývala na plnenie. Súd za deň omeškania žalovaného považoval deň, nasledujúci po tom, ako mu bola doručená žaloba, t.j. 11.04.2012, ktorým dňom sa dozvedel o jeho povinnosti na náhradu škody. Súd preto zviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2983,76 eura od 11.04.2012 do 15.03.2013 a zo sumy 5.527,91 eura od 16.03.2013 do zaplatenia. Výška úroku z omeškania bola určená s poukazom na § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Na námietku žalovaného ohľadom výšky úroku 9% súd poukazuje na to, že výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, čo bolo aj v tomto prípade. Vo zvyšnej časti nároku žalobkyne na úrok z omeškania, týkajúce sa doby omeškania ako aj sumy, súd žalobu zamietol.

40. Pre vyššie uvedené dôvody súd žalobe žalobcu vyhovel a rozhodol tak, žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 5.527,91 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2983,76 eura od 11.04.2012 do 15.03.2013 a zo sumy 5.527,91 eura od 16.03.2013 do zaplatenia, a to všetko do tridsiatich dní od právoplatnosti tohto rozsudku pričom súd lehotu na plnenie určil v trvaní 30 dní, keďže ide o vyššiu sumu, ktorú je žalovaný povinný vyplatiť žalobkyni a vo zvyšku žalobu zamietol.

41. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Zákon v citovanom ustanovení stanovuje lehotu na plnenie uloženú súdnym rozhodnutím v rozsahu 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd v danom prípade s ohľadom na výšku priznanej sumy, na úhradu ktorej zviazal žalovaného, určil lehotu na plnenie v trvaní 30 dní od právoplatnosti rozsudku, ktorá má zabezpečiť žalovanému dostatočný časový priestor na to, aby vyplatil priznané finančné plnenie žalobkyni.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

44. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni, ktorá bola v základe svojho nároku úspešná, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z priznanej sumy, o výške ktorých rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku. Súd dodáva, že pri rozhodovaní o výške trov konania sa bude vychádzať z hodnoty, ktorá bola žalobkyni priznaná rozhodnutím súdu t.j. zo sumy 5527,91 eura.

45. Zároveň súd rozhodol o nároku štátu na náhradu trov konania, ktoré boli hradené z prostriedkov štátu a to v súvislosti so znaleckým dokazovaním a to vypracovaním znaleckého posudku znalcom MUDr. T. R., R. znalečné 28,12 eura hradené z prostriedkov štátu (č.l. 61), dodatku znaleckého posudku MUDr. T. R., PhD. znalečné v sume 146,10 eura (č.l. 112 spisu), z výsluchom znalca MUDr. T. R., PhD. na pojednávaní znalečné vo výške 72,04 eura (č.l. 115 spisu) tak, že priznal štátu nárok na náhradu trov konania, ktoré platil v konaní, a to voči žalovanému a to na základe výsledku sporu podľa § 255 ods. 1 CSP, keďže žalovaný boli v konaní neúspešný a zároveň súd zohľadnil to, že išlo o návrhy na vykonanie dokazovania, ktoré v konaní navrhoval vykonať žalovaný, a preto je povinný nahradiť štátu trovy konania,

ktoré boli hradené z rozpočtových prostriedkov štátu podľa jeho neúspechu v konaní, o výške ktorých rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Pre úplnosť súd dodáva, že súd vynaložil trovy na znalečné z rozpočtových prostriedkov, t. j. z prostriedkov štátu, za situácie, kedy bolo konanie začaté v čase účinnosti Občianskeho súdneho poriadku a keby teda bolo účinné ustanovenie § 148 ods. 1 OSP, podľa ktorého štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom (teraz „stranám sporu“) právo na náhradu trov konania, ktoré platil, a ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal. To znamená, že náhradu trov konania bolo možné uplatniť proti tomu účastníkovi konania, ktorého by podľa výsledku konania postihovala povinnosť nahradiť trovy konania druhému účastníkovi. Štát mal právo na náhradu trov, ktoré platil proti účastníkovi, u ktorého neboli dané predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, a to vo výške zodpovedajúcej pomeru úspechu podľa výsledku konania. V prípade, že na strane účastníka boli splnené podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov, trovy, ktoré by inak pripadli na tohto účastníka podľa výsledku konania, znášal štát. Pritom nebolo rozhodujúce, či sa účastníkovi rozhodnutím súdu priznalo oslobodenie od súdnych poplatkov, či boli inak splnené podmienky na priznanie oslobodenia podľa § 138, alebo či bol účastník oslobodený od súdnych poplatkov vecne alebo osobne podľa § 4 zákona o súdnych poplatkoch. Ustanovenie § 148 ods. 1 OSP nemá ekvivalent v novom procesnom predpise, účinnom v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, t. j. v Civilnom sporovom poriadku. Nebol však dôvod na to, aby súd na tom základe prehliadol skutočnosť, že zo strany štátu boli v konaní vynaložené finančné prostriedky na vykonanie dôkazu. Vzhľadom na to, že Civilný sporový poriadok neobsahuje výslovnú úpravu práva štátu na náhradu jeho výdavkov, ktoré platil, teda či štát má alebo nemá právo na náhradu výdavkov vynaložených z rozpočtových prostriedkov súdu, a vzhľadom na to, že v tomto smere Civilný sporový poriadok neobsahuje ani prechodné ustanovenie pre rozhodovanie súdu o náhrade trov štátu vynaložených v konaní začatom do 30.06.2016, súd v súlade s citovaným ustanovením čl. 4 ods. 1,2 CSP a s prihliadnutím na princíp všeobecnej spravodlivosti dospel k tomu, že od štátu nemožno spravodlivo požadovať, aby znášal náklady tohto sporového konania. Na strane žalovaného súd nevzhladol dôvody na oslobodenie od súdnych poplatkov. Na základe uvedeného súd urobil záver, že na daný prípad je potrebné vo vzťahu k štátu analogicky aplikovať ustanovenie § 259 CSP a aj ustanovenie § 258 CSP, podľa ktorého nárok na náhradu výdavkov má aj iná osoba, ktorej pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s jej výdavkami. Dôvodová správa zákonodarcu k ustanoveniu § 259 CSP totiž uvádza, že toto ustanovenie pokrýva aj potenciálne výdavky štátu. Žiadne ustanovenie aktuálne účinného procesného predpisu takýto nárok štátu alebo aj inej osoby výslovne nevyklučuje. Na dôvažok súd poukazuje aj na ustanovenie § 155 ods. 2 CSP, podľa ktorého „trovy spojené s tým, že strana koná v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, znáša štát“, čím zákon štátu odníma právo na náhradu jeho výdavkov súvisiacich s tlmočením (pri splnení podmienok § 155 ods. 1 CSP). Oproti tomu pri výdavkoch štátu súvisiacich so znaleckým dokazovaním vyplatením znalečného však zákonodarcu právo na ich náhradu výslovne ani nepriamo neodníma. Z uvedeného aspektu je štát potrebné považovať za inú osobu, ktorej môžu vzniknúť výdavky v súvislosti s dokazovaním, a z toho vyplýva aj právo štátu na ich náhradu po splnení zákonných podmienok. Z vyššie uvedených dôvodov súd považoval za správne aby bolo priznané právo štátu na náhradu jeho výdavkov v plnom rozsahu s tým, že tieto výdavky je povinný zaplatiť podľa výsledku sporu žalovaný, keď zohľadnil jeho neúspech v tomto konaní a súčasne aj to, že išlo o dôkazy navrhované žalovaným. O výške náhrady výdavkov štátu rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Nitra písomne.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak si žalovaný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozsudkom, môže sa žalobkyňa domáhať jej splnenia prostredníctvom exekúcie.